

U SUSRET NIJEMOSTI

1.

to što nisi zdrav ne čini te čudovištem
ne znati za opasnost čini te čudovištem ne
graditi tijelo preko dokaza i izgubiti
ravnotežu, velika zvijer ne broji dane
tko te naučio spavanju pitam znaš li spavati
ovaj beskonačan esej nije navodni skok
k tvojoj gladi i muškosti tvoje krvave maske

*moguća opasnost naučila te da ne znaš za ravnotežu
da spavaš između svoje beskonačne maske
i ovog muževnog čudovišta koji te čini zvijerskim
tražim ga dokaze toliko da gubim dane
ne znaš za svoju krvoločnu glad
čudovište ti ne dâ da spavaš ne računaj tijelo ne skok ne
biti zdrav znači izgradit ogroman esej*

2.

IMATI POVJERENJA U GLAS

imati povjerenja u glas bez obzira na sve ponekad vrisak ponekad tjeskoba ali uvijek vlastiti ritam ta ogrebotina u grlu ta ogrebotina i ta rana koja nas je sve snašla ali nam još uvijek dopušta da govorimo vjerujemo glasu kako bismo na vrijeme zašutjeli kako bismo mogli otići ali ne a da prethodno nismo izustili riječ ne a da nismo barem voljeli ono što je važno i ponajviše vjerovali u nju barem toliko da dopustimo da se nad našim uzdigne mali glas nekoga tko je danas loše sanjao i moli nas za miran san pod našom posteljinom

3.

s tobom mirišem sol
s tobom nazirem što
s tobom mirišem sol i čujem djecu
i njihovu živahnu graju koja ne jenjava i tada
bih želio upaliti sve ulične svjetiljke svojim prsima

s tobom bi šetnja mogla prethoditi pjevu
s tobom nema umjerenosti
kako zašto pod kojim nebom
sam poklonio ležaje i privukao zvijeri

ali ponekad poželiš umrijeti ponekad
zahvalan sam čovjeku a ti mojoj riječi

zasigurno ćeš savladati nemir

s tobom sam dužan čovjeku zraku
noć se gasi
privukao sam djecu uz par svjetiljki
mogu zaboraviti na sol

s tobom bih želio progovoriti i vladati
s tobom nema umjerenosti i nemiru je potrebno
manje razloga pod nebom

ti želiš svijetliti danju i stoga ja
svojim prsima nazirem zašto kako zbog čega

s tobom čujem i s tobom mirišem
od kojih je ležaja mogla prethoditi sol
s tobom zadovoljno kličem
sve divlje zvijeri bih poklonio
za koliko i koliko još

njihov pjev traje satima

i ponekad ćutim smrt ali ponekad s tobom
ne

4.

tvoji su posjeti ovi mililitri čistoća i okus sumpora govorim kažem moje je mucanje ovaj zid poznaješ ovaj zid pitam te poznaješ li bolje stazu ili vulkan tko je zavirio u tvoju dušu odaberi jagodu mentu ili voće čarobnjaka moje mucanje je ovo platno pored crne boje vidio sam budućnost u tvojoj utrobi ucrtat ću kartu nosit će ime najkrhkijeg dijela tvoga tijela podupirat će moj vrat i zadržat ću dah konačno ovi će zidovi biti boje buđenja izreći ću riječ pitam te poznaješ li bolje tišinu ili nijemost

5.

ponekad samo ponekad pomislim na udaljenost pitam treba li je mjeriti u metrima ili u pokušajima koliko mi pripada ako molim koliko ako nestanem koliko ako dođeš ako dođem ovim našim vrtom³ kružim ako sam ovdje glavni ja reci mi što je ova noć i čije su usne koje osjećam među prstima ako je istina moja reci mi tko i reci mi što trebam znati kako bih se ponovno naježio u magluštini reci mi u kojem trenutku pada zagrljaj u kojem se spušta sunce u kojem padam ja nazovi me strancem i reci mi gdje nas granica razdvaja ako sam ovdje glavni ja reci mi koliko još dok ne napustimo ovo mjesto ili mi barem reci koliko ću još puta osjetiti voljeni zaštitniče tvoji čvrsti udarac bičem

*(Sa španskog prevele
Barbara Maglica,
Marianne Morić,
Anđela Odak i
Erika Ratković)*

³ Napisano s Natalijom Litvinovom. Izmijenjeno bez njenog dopuštenja.